skutečnosti nebyly zjištěny nalézacím soudem a obžalovaná se jimi vůbec nehájila (§ 258, odst. 1, § 288, odst. 2, č. 3 tr. ř.). Pokud zmateční stížnost dovozuje, že obžalovaná neměla býti uznána vinnou zločinem podle § 83 tr. z., protože dům, do kterého vnikla, jest jejím spoluvlastnictvím, přehlíží předně, že obžalovaná byla ve smyslu § 83, druhá věta tr. z. uznána vinnou, že vnikla do domu a příbytku P-ova a pomíjí zjištění nalézacího soudu, že obžalovaná nebydlela v domku, do něhož vnikla (bydlela u své matky), a že tam ani neměla žádných svých věcí. Ostatně se i manželka, žijící odloučeně od manžela, a zároveň spolumajitelka domu jím obývaného, může násilným vpádem do tohoto domu dopustiti zločinu podle § 83 tr. z. (rozh. č. 2079 Sb. n. s.). Poněvadž jsou podle § 83 tr. z. účel pachatelem sledovaný a pohnutka činu nerozhodné (rozh. č. 3795 Sb. n. s.), nemá významu, že si obžalovaná šla pouze pro svůj řemen, který potřebovala.

Čís. 6419.

Okolnost, že bylo v nepřítomnosti obžalovaného provedeno hlavní přelíčení a vydán rozsudek i o sbíhajícím se přestupku, o němž obžalovaný nebyl v přípravném řízení vyslechnut, není důvodem zmatečnosti podle § 281, č. 3 tr. ř. (§ 427, odst. 1 tr. ř.), leda by byla obžaloba rozšířena na onen přestupek teprve při hlavním přelíčení.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1939, Zm II 265/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí nebezpečným vyhrožováním podle § 99 tr. z. a přestupkem proti bezpečnosti těla podle § 411 tr. z., pokud čelila proti výroku, odsuzujícímu obžalovaného pro zločin podle § 99 tr. z., vyhověl jí však, pokud čelila proti výroku, odsuzujícímu obžalovaného pro přestupek podle § 411 tr. z., zrušil napadený rozsudek v této části jako zmatečný ve výroku o vině a v důsledku toho i ve výroku o trestu a výrocích s ním souvisících a vrátil věc nalézacímu soudu, aby ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl, dbaje při tom pravoplatné odsuzující části.

Důvody:

Na stěžovatele byla podána obžaloba pro zločin podle § 99 tr. z.; při hlavním přelíčení, konaném v jeho nepřítomnosti, byla obžaloba rozšířena na přestupek podle § 411 tr. z. Stěžovatel byl pro oba činy odsouzen a napadá rozsudek z důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 3 tr. ř.

S hlediska tohoto důvodu zmatečnosti namítá, že mu nebyla doručena obsílka k hlavnímu přelíčení, konanému v jeho nepřítomnosti a že mu tak byla znemožněna obhajoba; namítá tedy, že byly porušeny předpisy §§ 221, 427, odst. 1 tr. ř. Této výtce však nelze přisvědčiti pokud

jde o zločin podle § 99 tr. z., neboť zpáteční lístek podepsaný obžalovaným dne 23. srpna 1939 dostatečně osvědčil, že obžalovaný toho dne přijal poštovní zásilku obsahující předvolání na den 26. září 1939, na který bylo určeno hlavní přelíčení o obžalobě pro zločin podle § 99 tr. z., zejména když je zjištěno výpovědí poštovního doručovatele, vyslechnutého nalézacím soudem, že dne 23. srpna 1939 doručil obžalovanému, jehož osobně dobře zná, obsílku do vlastních rukou.

Je proto tvrzení zmateční stížnosti, že obžalovaný nebyl o hlavním přelíčení vůbec vyrozuměn, zcela nesprávné. Jelikož byla obžalovanému obsílka osobně doručena, nebyl porušen předpis § 427, odst. 1 tr. ř. a poněvadž měl od doručení obsílky ku přípravě obhajoby třídenní lhůtu, stanovenou v § 221 tr. ř., nebyl porušen ani tento předpis. Není proto rozsudek, pokud jde o zločin podle § 99 tr. z., zatížen vytýkaným zmatkem.

Naproti tomu nelze zmateční stížnosti upříti oprávnění, pokud s hlediska téhož důvodu zmatečnosti napadá výrok, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 411 tr. z. Stěžovatel tu namítá, že nemělo býti v jeho nepřítomnosti konáno hlavní přelíčení pro uvedený přestupek a neměl býti vynesen rozsudek, ježto nebyl pro tento přestupek v přípravném řízení vyslechnut jako obviněný, že nebyl vůbec vyrozuměn o tom, že se bude konati hlavní přelíčení i pro tento přestupek, na který byla obžaloba rozšířena teprve při hlavním přelíčení, a že tím byl porušen předpis § 221 tr. ř., a poukazuje věcně i na porušení předpisu § 427, odst. 1 tr. ř.

Prvá námitka stěžovatelova není odůvodněna. Stěžovatel nebyl sice o přestupku podle § 411 tr. z. vyslechnut v přípravném řízení, ale tato okolnost nebránila provedení hlavního přelíčení a vynesení rozsudku v jeho nepřítomnosti, neboť v trestním řízení přestupkovém není zahájení řízení a vynesení rozsudku podle § 459 tr. ř. na závadu, že nebyl obžalovaný předběžně vyslechnut o obvinění, proti němu vzneseném.

V druhém směru je tu však důvod zmatečnosti podle § 281, č. 3 tr. ř., neboť bylo porušeno ustanovení § 427, odst. 1 tr. ř. Nalézací soud nebyl oprávněn jednati o obvinění, které nebylo předmětem obžaloby, pro které nebyl dán stěžovatel v obžalovanost a na které byla obžaloba rozšířena teprve při hlavním přelíčení, konaném v nepřítomnosti obžalovaného, neboť stěžovatel nebyl co do tohoto obvinění obžalovaným a nevztahovala se na ně obsílka k hlavnímu přelíčení.

Obsílka k hlavnímu přelíčení před sborovými soudy nemusí sice podle § 221 tr. ř. obsahovati podstatné skutečnosti trestného skutku, obžalovanému za vinu kladeného, jako je to předepsáno ustanovením § 454 tr. ř. pro řízení před okresními soudy, ježto hlavnímu přelíčení před sborovými soudy předchází řízení o vydání v obžalovanost podle hlavy XVI trestního řádu, takže se obsílka v souvislosti s tímto předcházejícím řízením vztahuje na činy, pro které byla připuštěna obžaloba a obžalovaný je obsílkou vyrozumíván o tom, že se bude konati hlavní přelíčení pro činy, které jsou předmětem obžaloby, jemu již známé. Byla-li však ob-

žaloba rozšířena teprve při hlavním přelíčení, nebyl obžalovaný vůbec vyrozuměn o tom, že se bude proti němu konati hlavní přelíčení i pro tento nový skutek a byl tím porušen předpis § 427, odst. 1 tr. ř. v ustanovení, nařizujícím, aby byla obsílka k hlavnímu přelíčení, zřejmě zákonu odpovídající, doručena obžalovanému osobně, neboť mu byla odňata možnost přípravy k hlavnímu přelíčení i pro tento nový skutek, na který se obsílka k hlavnímu přelíčení nevztahovala.

Bylo proto v této části vyhověno zmateční stížnosti a rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.

Čís. 6420.

Předpis § 25 tr. z. byl zrušen § 14 nařízení o zacházení s cizinci ze dne 5. září 1939, říšský zák. I, str. 1667, s platností od 6. září 1939 a nebyl nahrazen obdobným předpisem.

Je zmatkem podle § 281, č. 11 tr. ř. vyslovil-li soud trest vypovědění z území Protektorátu Čechy a Morava po dni 5. září 1939.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1939, Zm II 295/39.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací o zmateční stížnosti generální prokuratury k zachování zákona do rozsudku krajského soudu v N., jímž byli obžalovaní A. a B. uznáni vinnými zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. z., přečinem podle § 14 d) zák. č. 50/1923 Sb. z. a n., přečinem shluknutí podle § 279 tr. z. a přestupkem podle § 312 tr. z., a obžalovaný B. též zločinem podle § 99 tr. z., takto právem:

Rozsudkem krajského soudu v N., pokud jím bylo u obžalovaných A. a B. podle § 25 tr. z. vysloveno vypovědění navždy z území Protektorátu Čechy a Morava, byl v neprospěch obžalovaných porušen zákon v ustanovení §§ 32, 25 tr. z. (§ 14 nařízení o zacházení s cizinci ze dne 5. září 1939, říšský zák. I, str. 1667); tento výrok se jako zmatečný zrušuje a z rozsudku vylučuje.

Důvody:

Pravoplatným rozsudkem krajského soudu v N. bylo u obžalovaných A. a B., příslušníků slovenského státu, při odsouzení pro zločin podle § 81 tr. z. a další trestné činy vysloveno podle § 25 tr. z. vypovědění navždy z území Protektorátu Čechy a Morava. Tímto výrokem byl porušen zákon. Zákonný předpis § 25 tr. z. byl zrušen § 14 nařízení o zacházení s cizinci ze dne 5. září 1939, říšský zák. I, str. 1667 (Věstník nařízení Reichsprotektora in Böhmen und Mähren, ročník 1939, číslo 19, strana 130 a násl.) a to s platností od 6. září 1939. Krajský soud v N., vysloviv dne 27. října 1939 vypovědění obžalovaných A. a B. z území Protektorátu Čechy a Morava podle § 25 tr. z., který v té době již po-